

sak. *Han visade sig mycket s. S. min. S-t svar.*

SPOTSKHET, f. 3. Trotsig eller hånande stolthet.

SPOTSKT, adv. På ett spotskt sätt, med spotskhet. *Svara s.*

SPOTT, m. sing. 1) Den vattenaktiga, något klubbiga vätska, som utsilar ur spottkörtlarna i munnen. — 2) (i obestämd form) Åtlöje, hånlig yttring af förakt. *S. och hån. Drifva s. med någon. Blifva till s., komma på skam. — Syn. Se Begabbert.*

SPOTTA, v. n. o. a. 1. Häftigt utdrifva spott, slem, eller något annat, som man har i munnen, eller som uppkommer ur bröstet eller magen. *S. ofta, mycket. S. blod. S. torrt, utan att något utkommer ur munnen. S. någon i synen, i anstigtlet. S. på något. S. på sig, råka att få spott på sig, då man spottar. S. åt, efter någon, till tecken af förakt spotta åt det håll, der någon är eller hvaråt han bortgått. S. bört, upp, ut, se Bortspotta, &c. S. ned, spotta full, oreng genom mycken spottning. — Spottlande, n. 4.*

SPOTTARE, m. 5. 1) En, som spottar mycket. — 2) Insekt af Stritslägtet. *Cicada ranatra.*

SPOTTDRIFVANDE, a. 1. Säges om medel, som befördra spottflytning.

SPOTTFLYTNING, f. 2. Stark flytning af spott ur spottkörtlarna.

SPOTTGÅNG, m. 2. (anat.) Gång, som förer spott.

SPOTTKLUNS, m. 2. Kluns af utspottad tjock slem.

SPOTTKOPP, m. 2. Kopp, särskilt begagnad att spotta uti.

SPOTTKUR, m. 5. Medicinsk kur, då man genom framkallande af stark spottflytning söker att ur kroppen fördrifva ett sjukdomsämn. [-cur.]

SPOTTKÖRTEL, m. 2. pl. — körtlar. Körtel, som utsilar spott.

SPOTTLÅDA, f. 1. Liten med sand eller granris fylld låda, som ställes på golfvet, vanligtvis vid kakelugnen, att spotta uti.

SPOTTNING, f. 2. Handlingen, då man spottar.

SPOTTORD, n. 5. Se *Speord*.

SPOTTPENNING, m. 2. (fam.) Ringa penning. Se äfv. *Spottpris*.

SPOTTPRIS, n. 5. (fam.) Ytterst lågt pris. — *Syn. Se Röfvarköp.*

SPOTTSTYFVER, m. 2. (fam.) Se *Spottpenning*.

SPRAKA, v. n. 1. 1) Med smällande ljud utkasta gnistor. *Veden s-r i elden. Man hör elden s. — 2)* Säges äfv. om vissa ämnen, som vid stark hetta sönderspringa med ett smällande ljud. *Sallet s-r i elden. — 3)* Kastas genom sprakning. *Gnistorna s. omkring ifrån elden. Ett eldkol s-de på mig. — Sprakande, n. 4.*

SPRAKBLOSS, n. 5. Bloss af torrved.

SPRAKFÅLE, m. 2. pl. — fålar. (fam.) Yster fåle.

SPRAKFÅGEL, m. 2. pl. — fåglar. En hönslik fågel i Brasilien och Guyana. *Psophia crepitans.*

SPRAKVED, m. sing. 1) Ved, som sprakar i elden. — 2) (bot.) Se *Brakved*.

SPRATT, n. 5. (sannolikt af *Sprätta*) Se *Puts*. *Göra, spela en ett s. Han har gjort mig ett fullt s.*

SPRATTLA, v. n. 1. (af *Sprätta*) 1) Med sprittande rörelse kasta sig af och an eller hoppa upp. Säges om fångad fisk. — 2) Göra sprittande

rörelser. *S. med benen. Den döende hjorten s-r. — Sprattlande, n. 4.*

SPRI, n. 4. (skepp.) Stång, som begagnas att ifrån foten af en mast diagonalt utsträcka ett sprisegel.

SPRICKA, v. n. 3. (Frequentativ af *Springa*) Impf. *Sprack*; pl. *Sprucko*. Sup. *Spruckit*. Part. pass. *Sprucken*. Få en spricka, få sprickor. *Muren, glaset har spruckit. Marken s-ker af torka. Ridån sprack midt i tu. Händerna, läpparne s. af köld. Åta så, att man är färdig att s. Hufvudet vill s., säges, då man har svår hufvudvärk eller mycket att grubbla på. (Fig.) S. af skrall, af harm, af arghet, skratta omätligt, vara ytterst harmsen, arg. S. sönder. S. upp, ut, se Uppspricka, Utspricka. — Syn. Remna. — Sprucken, part. pass.*

SPRICKA, f. 1. Helt smal, ofta knappt märklig, på längden gående öppning, som ifrån ytan af ett föremål går mer eller mindre långt inåt eller tvärs igenom. *S. i en mur, i glas, i huden, i jorden, i en hästhof, o. s. v. — Syn. Springa, Klyfta, Remna.*

SPRICKLAF, m. 2. pl. — lafvar. Lafslägtet Opegrapha.

SPRICKLING, m. 2. Svampslägtet Hysterium.

SPRICKNING, f. 2. 1) Händelsen, då en spricka uppkommer. — 2) Se *Utsprickning*. *En blomma i sin s.*

SPRIDA, v. a. 2. Impf. äfv. *Spred*. Utbreda åt alla håll, förbreda. *Växter, som s. sina rötter. S. ljusstrålarna, ljudet. Blommorna s-dde en behaglig lukt. (Absolut) Bössa som s-der, vidsträckt fördelar haglen. (Fig.) S. förskräckelse öfverallt. S. omkring, ut, se Kringstrida, Utsprida. — S. sig, v. r. Utbreda sig åt alla håll. Fiendliga skaror s-dde sig öfver hela landet. Sjukdomen s-der sig dagligen allt mer och mer. — Spridd, part. pass. Kringströdd, strödd, enstaka. Brukas ofta adjektivt, t. ex.: *S-a hus. S-a fall af kolera. — Spridande, n. 4. o. Spridning, f. 2.**

SPRING, n. 5. 1) (utan plur.; fam.) Springande, löpande, gående fram och åter. *Efter mycket s. — 2)* (skepp.) a) Skilnaden emellan ett däckes höjd för eller akter, och midskepps. — b) Ett varp, utfördt att svaja fartyget.

SPRINGA, v. n. 3. Impf. *Sprang*; pl. *Sprungo*. Sup. *Sprungit*. Part. pass. *Sprungnen*. 1) I upprätt ställning hastigt förflytta kroppen genom fötternas snabba kastning om hvarandra, vare sig framåt, baklänges, eller äfven åt sidan, och hvarvid för hvarje fotens lyftning kroppens tyngdpunkt flyttas utom densamma till fall, men vid hvarje fotens nedsättning jernvigtgen återvinnes. *S. af och an, fram och tillbaka, hit och dit. S. i kapp. Han sprang allt hvad s-s kunde, af alla krafter. Han sprang en sferdingsväg. S. emot någon. S. en till mötes. S. fall, springande taga fatt. S. hem till någon. S. bört, undan, åståd, se Bortspringa. S. fram, se Framspringa. S. förbi ell. om, se Omspringa. S. förut. S. ifrån en, springande lemna en. S. i'n. S. in i ett hus, i skogen. S. ned, omkring. S. omkull, komma springande, så att man stöter omkull någon eller något. S. på, springa emot, t. ex.: *Han sprang på en sten, på väggen. S. på dörren, skynda till d. S. på', springa fortare; äfv. fortlara att springa. S. sönder, springa så, att något går sönder. S. till, springande skynda bort till någon eller något. S. tillbaka, upp, uppför. S. upp, äfv.**